

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 15 października 2014 roku

Sąd Rejonowy w Dzierżoniowie Wydział III Rodzinny i Nieletnich

w składzie następującym:

Przewodniczący SSR Joanna Polak-Kałużna

Protokolant Sylwia Krzos

po rozpoznaniu w dniu 1 października 2014 roku w Dzierżoniowie

na rozprawie sprawy z powództwa **S. K.**

przeciwko **J. K.**

o alimenty

I. oddala powództwo;

II. zasądza od powoda S. K. na rzecz pozwanej J. K. kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Powód S. K. w pozwie z dnia 05 września 2013 roku wniósł o zasądzenie na swoją rzecz alimentów w kwocie po 1580 zł miesięcznie od pozwanej J. K., z datą wsteczną od dnia 01 kwietnia 2011 roku, to jest od dnia kiedy został pozbawiony oszczędności ze swojego majątku odrębnego. Uzasadniając żądanie powód podniósł, iż jest byłym mężem pozwanej, a małżeństwo stron zostało rozwiązane przez rozwód z winy obu stron wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 16 stycznia 2009 roku w sprawie IC 1664/08. Powód wskazał, że jego sytuacja po rozwodzie, a szczególnie po podziale majątku uległa znacznemu pogorszeniu i znajduje się on od tego czasu w niedostatku oraz trudnej sytuacji życiowej, w związku z czym nie jest w stanie zaspokoić swoich najniezbędniejszych potrzeb życiowych. Stwierdził, że w dniu 09 października 2008 roku miał wylew krwi, następnie długo chorował i pogorszył się jego stan zdrowia, musi poddawać się rehabilitacji i ciągłemu leczeniu, a w konsekwencji stracił stałą pracę. Podkreślił, że utrzymywał i leczył się z oszczędności, które wcześniej zgromadził, jednak następnie utracił je na rzecz pozwanej w postępowaniu o podział majątku. Powód wskazał, że gdy udało się mu znaleźć pracę to Zakład Ubezpieczeń Społecznych wszczął egzekucję przeciwko jego osobie na łączną kwotę 400.826,96 zł, której podstawą są tytuły wykonawcze dotyczące długów spółki z o.o. (...), a długi te ZUS przeniósł na osobę powoda gdyż był członkiem zarządu spółki, pomimo, że Sąd Okręgowy w (...) i Sąd Apelacyjny w (...) stwierdziły, że wniosek o upadłość spółki złożył we właściwym czasie. Podkreślił, że w/długi pochodzą z okresu grudzień 2001 – styczeń 2003, a więc w trakcie trwania małżeństwa stron, lecz nie zostały uwzględnione przez Sąd przy podziale majątku. Powód stwierdził, że pozwana od 2002 roku przebywa w Hiszpanii, osiąga wynagrodzenie ponad 1000 euro miesięcznie, mając przy tym zagwarantowane bezpłatne zamieszkanie i wyżywienie, a nadto odziedziczyła po swoich rodzicach dom z innymi nieruchomościami, gruntami i całym dobytkiem w miejscowości (...). W obecnej sytuacji powodowi z wynagrodzenia za pracę – po potrąceniach komorniczych – pozostaje do dyspozycji kwota około 772,19 zł miesięcznie, skutkiem czego popadł w długi i inne problemy finansowe, ponieważ brakuje mu środków na własne potrzeby i nie jest w stanie kontynuować niezbędnego leczenia.

Pozwana w odpowiedzi na pozew z dnia 14 kwietnia 2014 roku wniosła o oddalenie powództwa i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanej kosztów procesu według norm przepisanych. W uzasadnieniu wskazano, że żądanie pozwu jest bezzasadne i całkowicie pozbawione podstaw prawnych, zaprzeczono, że pozwany po rozwodzie znalazł się w niedostatku w rozumieniu art. 60 §1 k.r.i o. i że zmieniła się jego sytuacja życiowa i materialna. Pozwana wskazała, że powód jest w stanie zaspokoić swoje usprawiedliwione potrzeby, nie ma na utrzymaniu małoletnich dzieci, a choroba na którą się powołuje nie uniemożliwia mu kontynuowania pracy zarobkowej, tym bardziej, że nie okazał dokumentu stwierdzającego jego niezdolność do pracy. Pozwana podniosła, że – zgodnie z art. 60 §3 k.r.i o. – obowiązek alimentacyjny między małżonkami wygasa z upływem 5 lat od uzyskania rozwodu, a skoro wyrok rozwodowy uprawomocnił się 28 lutego 2009 roku to roszczenie powoda wygasło z dniem 28 lutego 2014 roku. Pozwana wskazała, że w czasie postępowania o podział majątku udało jej się ujawnić tylko część wspólnego majątku, zdeponowanego na kontach bankowych, do którego nie miała dostępu. W wyniku podziału pozwana otrzymała własność mieszkania i garaż, a z zasądzonej na jej rzecz kwoty 165.420 zł nie otrzymała nic, gdyż powód przed podziałem majątku wspólnego zlikwidował część kont bankowych a wspólne oszczędności ukrył lub zdeponował w bankach, których pozwana nie była w stanie ustalić. Ostatnio powód za wspólne pieniądze stron kupił jednemu z synów mieszkanie we W., a uczynił to z pieniędzy, które miał przekazać pozwanej. Sytuacja materialna powoda jest zupełnie odmienna od tej, jaką stara się przedstawić w sądzie, ale obecnie to pozwana jest w trudnej sytuacji materialnej, z powodu kryzysu w Hiszpanii straciła pracę w tym kraju, wróciła do Polski i zamieszkuje w L., gdzie pozostaje bez pracy. Pozwana nie może zamieszkiwać w przyznanym w wyniku podziału majątku mieszkaniu w B., bowiem zamieszkuje w nim powód i mimo składanych obietnic nie chce go opuścić.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Powód S. K. urodził się w dniu (...).

Wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 16 stycznia 2009 roku rozwiązano małżeństwo S. K.i J. K.zawarte w dniu 08 lutego 1986 roku przez rozwód z winy obu stron.

Z powodu krwotoku podpajęczynówkowego powód przebywał w szpitalu (...), a następnie w W. w okresie od 09 października 2008 roku do 17 października 2008 roku, gdzie wykluczono pęknięcie tętniaka w mózgu, a następnie przekazano go do szpitala w Ś., gdzie był leczony do 07 listopada 2008 roku. Kolejny pobyt w szpitalu miał miejsce w okresie od 20 czerwca 2011 roku do 22 czerwca 2011 roku z powodu silnego bólu głowy. Wypisany został w stanie ogólnym dobrym. Leczy się ambulatoryjnie, przyjmuje na stałe wiele leków, raz w roku wykonuje odpłatnie rezonans magnetyczny z kontrastem – którego koszt to 600 zł rocznie,

W toku postępowania z wniosku pozwanej o podział majątku wspólnego Sąd Rejonowy w(...) postanowieniem z dnia 05 kwietnia 2011 udzielił zabezpieczenia roszczenia byłej żony przez zajęcie rachunków S. K.w trzech kasach (...).

Przeciwko powodowi ZUS oddział w W. wystawił w 2012 roku tytuły wykonawcze o numerach P- (...), P- (...) na łączną kwotę ponad 350.000 złotych. Są to długi spółki (...) sp z o.o., które przeniesiono na powoda jako prezesa tej spółki, z uwagi iż zarzucono mu nieterminowe zgłoszenie upadłości.

W dniu 05 lutego 2010 roku Spółdzielnia Mieszkaniowa w B. rozwiązała z powodem umowę o pracę bez wypowiedzenia wobec długotrwałej choroby trwającej dłużej niż łączny okres pobierania z tego tytułu wynagrodzenia i zasiłku oraz pobierania świadczenia rehabilitacyjnego.

Powód będąc prezesem spółki (...) sp z o.o zarabiał około 10.000 złotych miesięcznie. Był także członkiem rady nadzorczej Spółdzielni Mieszkaniowej w B. i w wielu innych firmach, np. w S.. Część z zarobionych pieniędzy gromadził

na licznych lokatach i rachunkach bankowych oraz w (...), były one prowadzone wyłącznie na jego nazwisko. O większości z nich pozwana nie miała wiedzy, ich istnienie ustalał Sąd w toku sprawy o podział majątku wspólnego.

Następnie powód podjął zatrudnienie jako palacz, gdzie uzyskuje wynagrodzenie w wysokości 2000 – 2800 zł brutto, z czego ponad połowę jest przekazywane na poczet zajęć komorniczych, które są realizowane w maksymalnej ustawowej wysokości częściowo na rzecz ZUS, a częściowo na poczet ustalonych ugodą alimentów, skutkiem czego do wpłaty powodowi przypada kwota 740 – 830 zł. Powoda obciąża ponadto pożyczka z zakładu pracy w kwocie 8000 złotych, wzięta na jego potrzeby bytowe, spłata wynosi 300 zł miesięcznie.

Powód zamieszkuje sam w mieszkaniu trzypokojowym o powierzchni 63,7 m² położonym w B., które wskutek podziału majątku wspólnego zostało przyznane pozwanej. Wysokość opłat czynszowych za powyższe mieszkanie w kwocie 357 zł miesięcznie oraz kosztów mediów, w tym Internetu i telewizji kablowej ponosi powód.

Powodowi w opłatach za mieszkanie pomaga siostra, w czerwcu 2014 roku od rodziny otrzymał kwotę 800 zł, którą przeznaczył na zakup lekarstw, żywienia, środków codziennej potrzeby. Powód na swoje utrzymanie potrzebuje kwoty 2000 zł miesięcznie, w tym opłaca Internet z TV kablową w wysokości 65 zł miesięcznie, telefon komórkowy – 25 zł miesięcznie, na odzież potrzebuje 200 zł miesięcznie, 100 zł na środki czystości, na lekarstwa ponad 400 zł miesięcznie, 100 zł na przejazdy w tym do syna do O..

Powód mieszka sam, uiszcza regularnie opłaty za mieszkanie i media, prowadzi jednoosobowe gospodarstwo domowe, czasami stołuje się w barze szybkiej obsługi, gdzie obiad kosztuje 12-15 zł.

Powód w toku sprawy o podział majątku wspólnego wskazywał, że poza majątkiem wspólnym, podlegającym podziałowi posiada majątek odrębny pochodzący ze sprzedaży nieruchomości, którą przekazała mu jego matka po jej sprzedaży w 1981 roku oraz stwierdził, że „pomnażał zgromadzone środki na rachunkach bankowych i innych, skutkiem czego w 2009 roku miał ulokowane około 600.000 złotych”, zaś po ustaniu małżeństwa część tych pieniędzy wydatkował na koszty utrzymania, leczenia, rehabilitacji, gdyż przez półtora roku nie miał pracy i środków życia, skutkiem czego z powyższych oszczędności pozostało mu w 2012 roku - 100.000 złotych (karta 230 akt INs 643/10)

Dowód: - odpis wyroku SO w (...) z sprawie IC 1664/08 – karta 4,

- akta SO w (...) z sprawie IC 1664/08,
- rozwiązanie umowy o pracę – karta 11,
- postanowienie o zabezpieczeniu z dnia 05 kwietnia 2011 roku – karta 13,
- tytuły wykonawcze ZUS – karta 29-70,
- karty informacyjne leczenia szpitalnego – karta 7-10,
- informacja z listy płac powoda – karta 14,
- informacja o wysokości czynszu – karta 25,
- faktury i rachunki za gaz i prąd płacone przez powoda – karta 26-28,
- potwierdzenia płatności za prąd, internet, gaz, tv kablową – karta 86-89,
- dowód spłaty pożyczki – karta 90,
- zestawienie leków przyjmowanych przez powoda i recepty – karta 91-94,
- akta INs 643/10 SR w (...),

- przesłuchanie powoda – karta 158-160,
- przesłuchanie pozwanej – karta 160 – 161,

Pozwana J. K. urodzona (...) zamieszkuje w (...), M.. Jest to byłe gospodarstwo rolne, które pozwana wraz z bratem odziedziczyła po rodzicach, budynki wymagają remontu. Pozwana jest w trakcie spłacania brata, we wrześniu 2012 roku dokonała na jego rzecz wpłaty w kwocie 20.000 zł.

Od 02 kwietnia 2014 roku pozwana jest zarejestrowana w PUP w J. jako bezrobotna bez prawa do zasiłku. Pozwana pracowała w Hiszpanii do 30 września 2013 roku opiekując się osobami starszymi. Zakończyła pracę w Hiszpanii z powodu pogorszenia się stanu swego zdrowia oraz kryzysu gospodarczego, który w tym kraju się pogłębił.

U pozwanej stwierdzono zmiany zwyrodnieniowo – przeciążeniowe stawów kolanowych.

W wyniku podziału majątku wspólnego pozwanej przyznano majątek o łącznej wartości 285.811,97 zł, w tym mieszkanie i garaż, zaś powodowi w kwocie 468.135,55 zł, w tym samochód i liczne środki zgromadzone na lokatach i rachunkach bankowych oraz zobowiązano powoda do spłaty na rzecz byłej żony kwoty 85.469,74 zł. Wobec faktu, że powód nie realizował powyższego obowiązku spłaty na rzecz byłej żony, postanowiła ona przekazać należną sobie kwotę synowi P., polecając by pozwany przelał tę kwotę na rachunek syna, co nastąpiło w marcu i w grudniu 2013 roku. Łącznie powód przelał na wskazane przez pozwaną konto kwotę ponad 100.000 złotych, z czego znaczną część po wniesieniu pozwu w niniejszej sprawie.

Pozwana nie użytkuje przyznanego jej w wyniku podziału majątku mieszkania, które nadal zajmuje powód, nie chcąc go opuścić. Pozwana, by nie zadłużyć istotnego mieszkania podpisała przy udziale młodszego syna G.umowę najmu mieszkania, w której ustalono, że powód zamieszkuje z nim w zamian za płacenie czynszu oraz uiszczanie opłat za energię, gaz, wodę, telewizję i Internet.

Dowód: - informacja w/s podatku w zw. ze stwierdzeniem nabycia spadku – karta 12,

- informacja PUP w J. – karta 112,
- decyzja starosty (...) – karta 113,
- informacje o zatrudnieniu pozwanej w Hiszpanii – karta 114-116,
- postanowienia SR w (...)i SO w (...) – karta – 118-120,
- faktury za leki pozwanej – karta 130-132,
- wynik badania RTG pozwanej – karta 133,
- umowa najmu mieszkania – karta 153 – 154,
- polecenie zapłaty – karta 155,
- potwierdzenia przelewu – karta 156-157,
- przesłuchanie powoda – karta 158-160,
- przesłuchanie pozwanej – karta 160 – 161,

Strony mają ze wspólnego związku dwóch dorosłych synów P.i G. K.. P.pozostaje na własnym utrzymaniu, zaś 26 – letniego G., urodzonego w dniu (...)powód wspiera finansowo, płacąc alimenty ustalone ugodą zawartą przez Sądem Rejonowym w (...) w sprawie III RC 552/12 w lutym 2013 roku w kwocie 700 złotych miesięcznie. G. K.w czerwcu 2014

roku zakończył edukację, obronił pracę magisterską – jest magistrzem – inżynierem, pracuje. Powód nie występował o obniżenie ustalonych alimentów na G.do Sądu, gdyż „wolał aby pieniądze te otrzymywał syn, a nie ZUS”.

Dowód: - akta sprawy IIIRC 552/12 Sądu Rejonowego w (...),

- akta sprawy IIIRC 155/12 Sądu Rejonowego w (...)

- przesłuchanie powoda – karta 158-160,

- przesłuchanie pozwanej – karta 160 – 161,

Sąd zważył ponadto, co następuje:

Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy nie pozwala, zdaniem Sądu na uwzględnienie powództwa.

W czasie trwania małżeństwa podstawą istnienia obowiązku świadczeń alimentacyjnych jest przepis art. 27 k.r. i o., który stanowi, że oboje małżonkowie obowiązani są, każdy według swych sił oraz swych możliwości zarobkowych i majątkowych, przyczynić się do zaspokajania potrzeb rodziny, którą przez swój związek założyli. Zadośćuczynienie temu obowiązkowi może polegać także, w całości lub w części, na osobistych staraniach o wychowanie dzieci i na pracy we wspólnym gospodarstwie domowym.

Natomiast przesłanki istnienia obowiązku alimentacyjnego pomiędzy rozwiedzionymi małżonkami normuje art. 60 k.r. i o., w myśl którego małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia i który znajduje się w niedostatku, może żądać od drugiego małżonka rozwiedzonego dostarczania środków utrzymania w zakresie odpowiadającym usprawiedliwionym potrzebom uprawnionego oraz możliwościom zarobkowym i majątkowym zobowiązanego (§ 1). Jeżeli zaś jeden z małżonków został uznany za wyłącznie winnego rozkładu pożycia, a rozwód pociąga za sobą istotne pogorszenie sytuacji materialnej małżonka niewinnego, sąd na żądanie małżonka niewinnego może orzec, że małżonek wyłącznie winny obowiązany jest przyczynić się w odpowiednim zakresie do zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb małżonka niewinnego, chociażby ten nie znajdował się w niedostatku (§ 2). Obowiązek dostarczania środków utrzymania małżonkowi rozwiedzionemu wygasa w razie zawarcia przez tego małżonka nowego małżeństwa. Jednakże gdy zobowiązanym jest małżonek rozwiedziony, który nie został uznany za winnego rozkładu pożycia, obowiązek ten wygasa także z upływem pięciu lat od orzeczenia rozwodu, chyba że ze względu na wyjątkowe okoliczności sąd, na żądanie uprawnionego, przedłuży wymieniony termin pięcioletni (§ 3).

Należy podkreślić, że rozwód nie stanowi powstania nowego rodzajowo obowiązku alimentacyjnego, lecz powoduje jedynie zmodyfikowanie obowiązku istniejącego w czasie trwania małżeństwa. Taki pogląd jest aprobowany zarówno w doktrynie, jak i w judykaturze. Sąd Najwyższy niejednokrotnie stał na stanowisku, że świadczenia alimentacyjne między rozwiedzionymi małżonkami stanowią kontynuację powstałego przez zawarcie małżeństwa obowiązku wzajemnej pomocy w zakresie utrzymania i trwają mimo rozwodu, aczkolwiek w postaci zmodyfikowanej (zob. uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 2 lipca 1955 r., I CO 27/55-OSN 1956, poz. 33 oraz wyrok SN z 26 marca 1969 r., III CRN 54/69, LEX nr 6480).

W rozpatrywanej sprawie z uwagi na to, iż żadna ze stron nie została w wyroku rozwodowym uznana za wyłącznie winną rozkładu pożycia, zastosowanie znajduje przepis art. 60 § 1 k.r.i o., a zatem trzeba badać, czy istotnie powód S. K. znajduje się w niedostatku, który uzasadniałby kontynuowanie obowiązku alimentacji po stronie pozwanej J. K.

Analiza zebranego w sprawie materiału dowodowego pozwala na uznanie, że powód nie znajduje się w stanie niedostatku. Podkreślić przy tym należy, że pojęcie niedostatku jest względne, niedookreślone i musi być badane w odniesieniu do określonego stanu faktycznego. Zatem kryterium oceny stanu niedostatku, a co za tym idzie możliwości majątkowych powoda nie może mieć charakteru abstrakcyjnego, a musi być zrelatywizowane do konkretnej aktualnej sytuacji i warunków materialnych, w jakich powód się znajduje.

Powód jest osobą zdolną do podjęcia pracy zarobkowej, pracuje i osiąga dochody przekraczające minimalne wynagrodzenie, nie posiada nikogo na utrzymaniu, a jego dochody są obciążone zajęciami komorniczymi w maksymalnej ustawowej wysokości, skutkiem czego otrzymuje do wypłaty około 700-800 zł, z czego jeszcze spłaca kredyt wzięty na zaspokojenie własnych potrzeb.

Rozwiedziony małżonek znajduje się w niedostatku wtedy, gdy własnymi siłami nie jest w stanie zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części (wyrok SN z dnia 16 lipca 1998 r., I CKN 524/98, nie publ.)

Faktyczne możliwości finansowe powoda są znacznie większe niż sam to przedstawia, co było przedmiotem postępowania dowodowego w sprawie o podział majątku wspólnego, gdzie ustalono liczne konta, lokaty bankowe i inne, na których powód lokował znaczne sumy pieniędzy, przekraczające możliwości zarobkowe przeciętnego mieszkańca naszego kraju. Mimo, że komornik potrąca powodowi miesięcznie znaczne kwoty z wynagrodzenia i nie może sięgnąć do innego majątku, gdyż o nim nie wie – powód był w stanie przekazać swojemu synowi kwotę kilkudziesięciu tysięcy w toku niniejszego postępowania oraz na krótko przed złożeniem pozwu w niniejszej sprawie. Powód – jak sam przyznał - w 2009 roku miał ulokowane na założonych na swoje nazwisko kontach około 600.000 złotych, przekonując jednocześnie w sprawie o podział majątku że w ciągu 3 lat wydał z tego 500.000 zł na koszty utrzymania, leczenia, rehabilitacji jako że nie miał pracy (zatem ponad 10.000 zł miesięcznie). Twierdzeń powyższych, w świetle zasad doświadczenia życiowego nie sposób oceniać za wiarygodne –wiarygodności temu ostatniemu stwierdzeniu nie dał zresztą wiary Sąd w sprawie o podział majątku.

W ocenie Sądu powód w żadnym razie nie znajduje się w niedostatku. Ma zapewnione na wysokim poziomie potrzeby mieszkaniowe, zajmując trzypokojowe mieszkanie przyznane przez Sąd byłej żonie, za które nie płaci jej za najem, a jedynie należne opłaty, gdzie samego czynszu jest ponad 300 zł. Stać go na korzystanie z Internetu, na posiadanie telewizji kablowej, na koszty przejazdów do dorosłych synów (jak twierdzi raz w miesiącu jeździ do O., także do W.), na odpłatne badanie rezonansem 600 zł raz w roku (karta 91), na posiłki w barze szybkiej obsługi a nie są to ewidentnie wydatki najpilniejszej potrzeby, a w ocenie powoda kwota 12-15 złotych za obiad to nie jest luksus (w takiej wysokości są tymczasem ustalane całodzienne żywieniowe stawki w szpitalach). Powyższe ewidentnie świadczy o faktycznym poziomie życia i faktycznie uzyskiwanych dochodach i możliwościach finansowych S. K., o których – z oczywistych powodów nie informuje, obawiając się skierowania do nich egzekucji komorniczej. Gdyby bowiem ujawnił konto z którego przelał środki dla syna P. na jego mieszkanie, w uzgodnieniu w była żoną – to oczywiście do tego przelewu by nie doszło, gdyż zająłby te środki komornik.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 07 września 2000 roku w sprawie I CKN 872/00 w niedostatku znajduje się ten, kto nie może własnymi siłami zaspokoić swoich usprawiedliwionych potrzeb w całości lub w części; a usprawiedliwione potrzeby te takie, których zaspokojenie zapewni uprawnionemu normalne warunki bytowania, odpowiednie do jego stanu zdrowia i wieku. Tymczasem powód ma zapewnione normalne warunki bytowania odpowiednie do swego stanu zdrowia i wieku. Mimo swojej choroby i kosztów związanych z leczeniem wydatkuje znaczne kwoty na wydatki, których nie sposób zakwalifikować jako pierwszej potrzeby, a ujawniony w toku procesu przelew dla starszego syna w kwocie ponad 80.000 zł utwierdza Sąd w przekonaniu o słuszności przedstawionych wyżej wniosków. Tym bardziej, że sam powód, który jak twierdził w sprawie o podział majątku w 2012 roku miał oszczędności jedynie na kwotę około 100.000 zł, przekonywał w toku niniejszego procesu, że spłacił pozwanej 164.000 zł, (karta 159)

W powyższych okolicznościach Sąd doszedł do przekonania, że powód jest w stanie, zważywszy na swoje dochody oraz posiadane oszczędności zaspokoić wszelkie swoje usprawiedliwione potrzeby, ale niekonieczne zbytkowne i luksusowe, do których być może był przyzwyczajony uzyskując w przeszłości – jak twierdził – dochody w wysokości 10.000 zł miesięcznie

Powyższe w żadnej mierze nie pozwala uznać, że powód znajduje się w stanie niedostatku i to w takim, który uzasadniałby nałożenie na pozwaną obowiązku dostarczenia powodowi środków utrzymania. Sąd dochodząc do takich wniosków nie stracił z pola widzenia sytuacji majątkowej pozwanej, która w odniesieniu do sytuacji powoda

jest zdecydowanie gorsza. Pozwana, mająca także poważne problemy zdrowotne, mieszka w starym budynku, wymagającym remontu, nie uzyskuje dochodów. Zatem na marginesie wspomnieć należy, iż to sytuacja materialna pozwanej uległa znacznemu pogorszeniu w stosunku do okresu sprzed rozvodu.

Mając powyższe na uwadze, uznać należy, że w analizowanej sprawie nie występują wszelkie niezbędne przesłanki określone w 60 § 1 k.r. i o., które warunkują orzeczenie obowiązku alimentacyjnego pomiędzy byłymi małżonkami. Przede wszystkim brak jest znamienia niedostatku po stronie powoda.

Orzeczenie o kosztach zostało wydane na podstawie przepisu art. 98 k.p.c. w zw. z § 7 ust. 1 pkt 11 w zw. z § 7 ust. 4 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów nieopłaconej pomocy prawnej udzielonej z urzędu (Dz.U. Nr 163, poz. 1348 z późn. zm.).